

2019-09-18

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Bankenheten

fi.remissvar@regeringskansliet.se

fi.fma.b@regeringskansliet.se

Promemorian Finansiella företags uppgifter till Riksgäldskontoret och vissa betaltjänstfrågor

Svenska Bankföreningen har inget att invända mot att Finansinspektionen i stället för Riksgälden ska ta emot rapporter på aggregerad nivå för uppgifter som ska avse underlag för avgifter. Vi anser att bankens s.k. leveransrapporter fortsatt ska ske till Riksgälden och att detta bör förtydligas i den nya regleringen. Det är positivt att frågan om sekretess mellan myndigheterna lyfts i promemorian. Frågan om Finansinspektionens behandling av personuppgifter för Riksgäldens räkning bör dock analyseras ytterligare framför allt med hänsyn till att banken redan i dag ska skicka sin rapport om resolutionsplanering till Finansinspektionen.

Bankföreningen ifrågasätter, om en informationsbestämmelse ska införas i betaltjänstlagen, den föreslagna placeringen av bestämmelsen.

Vad gäller de ekonomiska konsekvenserna bör, om syftet är att effektivisera hanteringen, detta få en återspeglning för bankerna.

Företags uppgifter till Riksgäldskontoret

I promemorian föreslås att Riksgälden ska ges bemyndigande att föreskriva att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgälden enligt 16 § lagen om insättningsgaranti och enligt 27 kap 20 § och 28 kap. 1 § lagen om resolution i stället ska lämnas till Finansinspektionens.

Det uppgifter som kan komma i fråga avseende lagen om insättningsgaranti är dels uppgifter som krävs för att Riksgälden ska kunna fastställa institutets avgift till insättningsgarantin, dels de uppgifter Riksgälden behöver om insättare och deras insättningar samt de uppgifter Riksgälden i övrigt behöver för sin verksamhet (16 §).

Riksgälden har i sina föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar (RGKFS 2011:2) närmare beskrivit vilka uppgifter ett institut är skyldigt att ge in till Riksgälden. Uppgifterna ska bl.a. innehålla information om samtliga konton som omfattas av insättningsgarantin, samtliga ägarförhållanden för dessa konton samt information om alla transaktioner som berör de konton som omfattas av rapporteringsskyldigheten. Uppgifterna ska skickas vid händelse av ett ersättningsfall samt på begäran av Riksgälden. För att kontrollera att rapporteringsrutinen fungerar tillfredsställande begär Riksgälden med jämna mellanrum s.k. leveranskontroller från bankerna. I vissa fall sker leveranskontroller upp till fyra gånger per år. Vid en sådan kontroll måste banken inom 24 timmar från Riksgäldens begäran kunna leverera viss information. Därefter ska banken vid viss tid skicka ytterligare information till Riksgälden. Sammanlagt rör det sig om två rapporteringstillfällen vid en leveranskontroll där informationen om kunden är på en mycket detaljerad nivå. För att kunna leverera dessa filer till Riksgälden krävs att banken har ett certifikat.

Av Riksgäldens föreskrifter om insättningsgaranti framgår när uppgiftsskyldigheten för avgiftsberäkning ska ges in till Riksgälden (RGKFS 2016:2).

Ifråga om uppgifter enligt lagen om resolution avses uppgifter som Riksgälden behöver för att fastställa avgiften till resolutionsreserven (27 kap. 20 §) samt upplysning om bankens verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som Riksgälden begär för sin verksamhet enligt lagen (28 kap. 1 §).

När det gäller rapportering enligt lagen om resolution ska bankerna, enligt information på Riksgäldens hemsida, redan i år skicka sin rapport om resolutionsplanering till Finansinspektionen i stället för till Riksgälden. Rapporteringen är omfattande och EBA har föreslagit att även information om inlåningskonton ska ingå i rapporten. Det är således frågan om en mycket omfattande rapportering som banken redan idag ska skicka till Finansinspektionen i stället för till Riksgälden. En rapportering som kommer att utökas enligt förslag från EBA.

Personuppgifter och sekretess

Av promemorian framgår att de uppgifter som de finansiella företagen ska lämna till Finansinspektionen är av ekonomisk natur och kommer att lämnas inom ramen för Finansinspektionens systemstöd samt att Finansinspektionens nya verksamhet därför inte innefattar någon behandling av personuppgifter (s. 18).

Av förslaget framgår emellertid att bemyndigandet sträcker sig från uppgifter på aggregerad nivå till uppgifter om enskilda personers kontobehållning och transaktioner (se t.ex. leveranskontroll ovan). Bemyndigandet omfattar således även personuppgifter. Syftet med regleringen synes dock inte vara att Finansinspektionen

ska behandla personuppgifter för Riksgäldens räkning. Om detta är en korrekt tolkning av förslaget i denna del ställer sig Bankföreningen bakom detta syfte. Bemyndigandet för därför avgränsas till de rapporter som Riksgälden begär in för att kunna beräkna de årliga avgifterna till insättningsgarantin.

Bankföreningen ställer sig också bakom uttalandet att sekretess ska gälla för den information som Finansinspektionen inhämtar för Riksgäldens räkning, dvs. denna information ska inte kunna användas inom ramen för Finansinspektionens verksamhet utan att Riksgälden första har provat om uppgiften kan lämnas ut till Finansinspektionen.

Ändringar av betaltjänstlagen

Om en informationsbestämmelse skall införas har Bankföreningen invändningar mot placeringen av densamma i BTL. Nu föreslås den läggas till som en bestämmelse i 4 kap. 21 a §, eller med andra ord *efter* det att undantagen från informationskraven redogörs för i 19 §. Vidare vill bör noteras att kapital 4 kan avtalas bort av en betaltjänstleverantör i förhållande till en betaltjänstanvändare som inte är konsument vilket medför en otydlighet i förhållande till förordning 924.

Bankföreningen tillstyrker förslaget till förtydligande i lagen om ändring i lagen (2002:598) om avgifter för vissa gränsöverskridande betalningar genom att stryka hänvisningen till artikel 8 i förordning 924/2009.

Redaktionella synpunkter

- Sid 23 andra stycket i promemorian bör lyda "I betaltjänstlagen finns även...*registrerade* betaltjänstleverantörer (8 kap.)"
- Sid 24. I sista stycket bör ordet "sträng" kundautentisering bytas ut mot det korrekta "stark" kundautentisering. Översättningen till svenska av den tekniska förordningen 2018/389 är överhuvudtaget mindre lyckad i flera avseenden, och föreningen är medveten om att den genomgående talar om "sträng" kundautentisering. Det hindrar dock inte att vi i annat sammanhang, typ detta lagstiftningsärende, använder den mera korrekta termen "stark" kundautentisering. Föreningen vill till exempel hänvisa till terminologin som används i BTL 5b:4."

Konsekvensanalys

Av promemorian framgår att förslaget inte har några effekter för de finansiella företagen. Det kan konstateras att de rutiner som används i dag är inarbetade och företagen har rutiner på plats för att kunna översända den information som Riksgälden begär inom lagstadgad tid. En ändring av dessa rutiner innebär självklart att en kostnad uppstår för företagen dels för att ändra i systemen, dels för att utbilda personalen om den nya rapporteringsvägen.

Bankerna betalar i dag en avgift till Riksgälden för myndighetens administrativa kostnader. Om en ny ordning innebär att rapportering och analys ska kunna ske mer effektivt bör en total översyn ske av de avgifter banken betalar till Riksgälden.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Åsa Arffman